

S p e r r e f r i s t

søndag 18. juni 1972 kl. 17.00.

Statsminister Trygve Bratteli.

Hilsningstale ved Haraldshaugen søndag 18. juni 1972.

Det er et moderne stykke Norge vi reiser gjennom når vi tar oss fram over Haugarland til byen og Haraldshaugen. Distriktet har en sterk stilling i skipsfart og fiskeri. Og det blir stadig mer preget av en moderne industrireisning, av innsats og vekst, av pulserende og omformende liv. Vi står ved et minnesmerke, men ikke i ruinene av en svunnen tid. Vi står sammen med et folk som lever og virker i dag, som for de fleste heller tenker framover enn bakover i tiden.

Slik må det være. Et slektsledds ansvar er det å løse sin tids oppgaver, eller som Bjørnstjerne Bjørnson en gang sa det: å forstå sin tid og ville det gode. Hver generasjon som løfter landet videre fram, føyer nye kapitler i det som skal bli kommende slekters minnebok - deres eventyr og deres saga.

Likevel vil et menneske og et folk en og annen gang stanse opp og undrende stille seg spørsmålet: Hvem er jeg - hva er det som har formet meg? Da vender vi tilbake til forfedrene og til historien for å finne våre egne røtter i det land som er vårt eget. Særlige historiske minnedager skjerper vår interesse for de

historiske sammenhenger. Denne sammenheng til dagens festmøte vil vi få høre om av Hans Majestet, Kong Olav.

Spesielle forhold har gjort dette til et naturlig sted for dette møte. Men det er ingen lokal begivenhet vi minnes. Den tilhører hele vårt folk. Derfor er møtet her et samlingspunkt for hele nasjonen, for de som står omkring Haraldshaugen, og for de langt flere som deltar gjennom kontakten med TV og radio.

Regjeringens hilsen og takk til de mange som har gitt form og innhold til to historiske minnedager.

Så går vi videre i arbeidet med å løse vår tids oppgaver slik at det kan skape respekt hos etterleken.